

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Questio. xxxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

videt credidisse oppositū: cum hāc mate-
riā cōsiderauerit z nō remāserit pplexus
vt suppono. So. Et iāsi credederit sic esse
vt pcludit argumentū: adhuc habuit ad
illud aliqd dicere. Tū ne sanguis miracu-
losus crederet natural. Tū ne natural su-
pfluus crederet deificatus. Et ista duo in
rñsione sua tā gūt. Secdo: qz in sua rñsione
affirmat virtuatē istā pclusionis. Si san-
guis q ostendit in qbusdā ecclesijs nō fu-
it miraculosus. i. p miraculuz ab imagine
cruicifixi resolutus: fluxit de corpe chzi als
id ē alio tpe q de tpe passiōis. So. Re-
gat aliūptū. qz ly als nō significat ibi
vt exponit: sed ly als stat p ly aliter: vt sit
sensus: q si ille sanguis nō est miraculosus:
fluxit de corpe chzi als. i. alit q modo di-
cto. seu aliter q ille q fluxit vt ptiū redem-
ptionis nre. vel si ly als stat p alio tpe: ly
alto nō refert tps passiōis: sed refert tps
illi effluxus miraculosi ab imagine chzi p-
cussa: de q ibi loquit. Sexto Hā Thomi-
ste cōiter iponūt scō Thomē q sic sēse-
rit: vt Joā. dicit: z qdā aliq. So. Timu-
erunt olim thomiste: ne si pcederēt vnam
pē sanguis tūc fuisse supfluū: et p se-
qnter a deitate sepatū: co gerent idē p ce-
dere de toto. vt saltē ne ex h fuisz q ad h
debilitata fides vniōis ad sanguinē. Vñ
conati sunt interpretari s. Tho. ad ppositū
suū. Predicti aut tres magistri tanqz viri
doctissimi noluerūt se de h articulo intro-
mitte (vtiqz vt reoz) existimātes q circa h
veritas non erat in fauorem apud rudio-
res illi veritati quam defendere conaban-
tur. Vñ prestati sūt se de hoc nō velle lo-
qui vt patet ex dictis.

Questio xxxij.

Quantū autē ad quartā

q
qstionē duo faciā. Prio em ad-
ducā fundamēta vñ elicif rñsio
ad qstionē. et Secdo rñdebo. Quantū
ad pmiū: fundamētū pmiū est dictū In-
nocētij extra de cele. mis. in decretali q in-
cipit In qdam. postqz pbauerat q illa sit
vera ag. dicēt. Restat igit vt qstiscūqz fuit
illa q siue naturalis: siue miraculosa: si-
ue de nouo diuina frute creata: siue de cō-

ponentibz ex pte aliq resoluta: pculdubio
vera fuit. Hec ille. Et qbz patet q salua
fide p̄t credi P̄mo q illa fuit natural. i.
a natura pducta: z lateri chzi angelica vt
diuina frute vel qlitercūqz applicata. Et
scdo q fuit miraculosa. i. facta de qūqz cor-
pore alio a corpe chzi, forte tñ hoc mēbrū
nō p̄git i nūqz cū duobz seqntibz. Et ter-
tio q fuit nouiter creata. Et q̄to q fuit d
aliq pte corpis chzi p resolutionē genera-
ta. Secundu aut est dictū dñi Bona. su-
pra recitatū. In chzo resurrexit totū qd
fuit d veritate hūane nature: z qd spectat
ad decentiā. et ideo totū esse in celo. Qd q
obicit de spurio Dicendū q vel nō fuit
de carne fm spēm: sed diuina dispensatiōe
parū de carne fm materiā ibi fuit: vt vā
retur nobis in deuotionē sicut reliq. Et
sic dēndū est de sanguine. Vel aliqd fu-
it ibi de veritate hūane nature: z illd sur-
rexit cum chzo: et est in celo. et restidū mā
sit Hec ille. Et qz caro magis est de p̄ca-
te nature q sanguis: quod ipse dr de car-
ne: potest dici de sanguine a fortiori qntū
cūqz fuerit stabilitate forme z pfect. Ter-
tiū est dictū Scoti in t̄p. di. rluū. q quāsi
exponēdo dictū sc̄i Bonauc. sic dr. For-
ma dat esse z agere. Ergo ps fm formam
pōt dici q diu habet esse fm formā: vt qd
diu habet agere fm formā. Et secūdū in-
fert pmiū: lz non ecōtrario. Citē em defū-
cit alicui actio ppter impfectionē q esse.
Et siue sic: siue sic: pars fm formā non est
tñ pars forme: sed includit materiā et
formā. P̄mo aut modo q: qz ps dū ma-
ner in toto dr pars fm formā: a p̄ncipio. i.
p̄odi sui vsqz ad finē: qā. i. tandiu hz esse.
Sed secundo modo nō dicit p oī pte p̄odi
di pars fm formā: sed p illa qua habet ve-
ritatē ita efficacē q pōt sibi cōpetere actio
fm formā. Et ista. P̄mo mō parti fm
spēm non opponit p̄ue pars fm materiā:
nisi sicut homi viuo opponit hō mortuū.
Et sic eadem pars dicit fm speciem dū
manet in toto: et pars fm materiā quā-
do fluit. Sed scdo modo alia est ps fm
spēm z alia fm materiā: etiā partibz ma-
nentibz in toto. qā aliqua modica ps cui
nō potest cōpetere p̄na actio etiā sit in
p̄ncipio p̄odi suis: et fm materiā.

De questiōibus super euange.

Pars autē quātītatis et pētītis sufficientis ad agendū est pars sūm spēm. Quartū sūdamētū est opīnīo aliq̄z q̄ dīcūt q̄ nō totus sanguis qui ē stabilitē forme et necessarius i corpore mortali est de pītate humane nature in eodez corpore resurgēre: aut ei necessariū. quia pluri indiget idem corpore mortale q̄ immortale. Quaz opīnionem possē hic declarare et pfirmare. Nā sūm medicos natura est sagax: et in animalibz dē ea materia qua subuenit membrīs restaurandis plus semp sibi retinet nō solum q̄ sit necesse ad viuere: sed etiā q̄ sit necesse ad p̄suetā restauratiōne tenuē: vt si nō ministrent sibi alimēta horīs p̄suetis possit mēbra yteunqz restaurare. Nunc est q̄ homo lassus sumpto cibo statim scupat mēbroz vires: nō q̄ tā cito transierit ad mēbra: sed quia natura id quod p̄munitione restuabat statim exhibet postq̄ est sibi alimētū exhibitū vnde possit aliū humore generare. Istud ergo plus q̄ ad sanguine spectat: est quidem necessariū in corpore mortali et est verus et p̄fectissim⁹ sanguis sed nō est necessari⁹ in corpore glōsoso: nec in eo totum resurgit. Et dicit. Quantū autē ad scdm de aqua dico: q̄ sana fide pōt affirmari esse in terra. quia si fuit ibi p̄mo vel scdo vel tertio mō supra dicto: claruz est q̄ nō fuit de pītate humanitatis ch̄i: et p̄sequent pōt credi a deo p̄seruata esse i terris. Si autē fuit ibi quarto modo. i. p̄ resolutiōem factam de corpore ch̄i: etiam idem credi potest eo modo quo dominus Bonauētū. dicit de p̄putio: vt. sicut i fra q̄ ad aliq̄s partes s̄z materiā q̄ fuerūt i corpore ch̄i: vnde resoluta est ex diuina dispensatiōe. vel quia id vnde resoluta est nō erat totū de veritate humane nature. q̄a scz in ea parte erant aliqui humores qui erant in via transmutatiōis de forma in formā. vel quia ibi erat aliqua pars carnis mox p̄ calozē naturalē resoluēda tanq̄ carēs opatiōe speciei iuxta modū loq̄ndi Scoti q̄ nō erat reassumēda possibilitē sūm aliq̄s. Igit̄ tribz modis pōt affirmari q̄ illa aqua tota sit i terra. et quarto q̄ sit sūm partē. P̄mo dicendo q̄ fuit vera aq̄ naturalis. i. a natura p̄ducta. Et secundo dicendo q̄ fuit generata de aliquo corpore

re alio a corpore ch̄i. Et tertio dicendo q̄ fuit nouiter creata. Et quarto dicendo q̄ fuit de carne ch̄i resoluta i qua erat ali quid nō de veritate nature: qd̄ in aquam cū carne p̄uersum est. vel in qua sūm aliq̄s erat saltē diuinitus pars sūm materiā nō reassumēda. Quātū autē ad sanguinem illum vidēs mibi q̄ nō possit dici totus esse in terra aliquo modo: quia pars ei⁹ fuit deificata (vt vidēs) euz dicant doctores sacramēta a tali sanguine habere p̄tutem. Potest autē dici in terra esse sūm partē: q̄a potest credi i illo sanguine multū fuisse de nutrimentali: quia iste maxime viger in epate: quod fuit vulnere lateris vicinum. Nec est verū quod d̄r Guilbel. in rationa li ch̄i fuisse lāceatū in latere sinistro. tū qz d̄r magister h̄storiarū q̄ i latere dextro. tum qz h̄ idē ostēdit p̄uerudo pictoz. x. qua idem magister arguit in ortu domi⁹ ni fuisse bouē et asinū. tū qz ad hūc sensuz eccl̄ia vidēs cantare illuz p̄siculum. Uidi aquā egrediēre de templo a latere dextro. Igitur tribz modis potest dici pars illius sanguinis esse in terra. P̄mo dicēdo q̄ ibi erat sanguis nutrimentalis a q̄ deus sepauit deificū in hora resurrectionis. Secdo dicēdo sicut scripsit Bona. de p̄putio q̄ ibi est dispensatiōe dei: vel aliter fuit pars sanguinis sūm materiā siue q̄ mox erat p̄ calozē naturalē resoluēda: cui alia p̄fectior a natura erat substituta: q̄ tā formā sanguinis attigerat. Tertio dicēdo q̄ nō erat ch̄i nō necessari⁹ totus eius sanguis post resurrectionem sicut ante sūm aliquos.

Questio xxxiiij.

De quinta questione

vt. i. talis sanguis sup̄fluous siq̄s sit possit adorari latria: Sct̄us Tho. in. iij. sūaz de

q̄ non: vt patuit articulo precedenti. Et idē tenuerūt tres viri p̄dicti. Sed Joannes dominici allegat et nō reprobat Joannē de polit. q̄ sensit q̄ pōt et debet adorari latria vt reliquie ch̄i si fluxit de corpore ch̄i: et similiter etiam si fluxit de imagine ch̄i vel hostia consecrata: quia repre